

Barbara Więżik

"Polska ballada ludowa", Jadwiga Jagiełło, Wrocław 1975 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/2 (60), 203

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/IV/ GAWĘDY SKALNEGO PODHAŁA. (Antologia). Wybór i oprac.:
Włodzimierz Wnuk. Kraków 1975, WL, ss. 552, zł 65,-

Tom zawiera gawędy Sabały, Tylki Sulei, Gut Stapińskiej, Brzegi i innych słynnych góralskich gawędziarzy. Zamieszczono ponadto pisane gwara góralską opowieści klasyków literatury tatrzańskiej: K. Przerwy-Tetmajera i S. Witkiewicza. Teksty opatrzone notami biograficznymi o autorach.

BP/50/71

E.R.

/IV/ JAGIEŁŁO Jadwiga: Polska ballada ludowa. Wrocław 1975,
Ossolineum, Poetyka. Zarys encyklopedyczny. Dział I, t. X,
ss. 154, zł 35,-

Autorka przedstawia balladę ludową jako folklorystyczny gatunek literacki odznaczający się sobie tylko właściwymi cechami i także - sobie tylko właściwym sensem. Opis gatunku ujawniający specyfikę ballady przeprowadzony jest w oparciu o metodę semiotyczną stosowaną w radzieckiej folklorystyce (np. prace: Mieleńskiego, Gusiewa, Proppa, Kaysera, Putiłowa, Toporowa i innych). W centrum zainteresowania znajduje się gatunkowy model fabularny. Szczegółowe analizy przeprowadzone są w ramach przyjętego schematu badawczego, na który składają się: płaszczyna tematu, typu bohaterów, przestrzeni świata balladowego, czasu, idei. Materiał egzemplifikacyjny stanowi 25 zbiorów tekstów pieśni fabularnych, w różnym stopniu zawierających element balladowy. Część końcowa pracy poświęcona jest historii badań nad gatunkiem.

BP/60/72

Bb. W.